

Afdelingen for gymnasiale
uddannelser

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K.
Tlf. 3392 5600
Fax 3392 5666
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

31. januar 2008

Svar på spørgsmål 67 (Alm. del):

I brev af 16. januar 2008 har udvalget stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 67:

"Vil ministeren kommentere vedlagte henvendelser af 11. og 13. januar 2008 fra Yngve Werholt, Nykøbing F, vedr. gymnasiets vilkår?"

Svar:

I forbindelse med de daglige skriftlige opgaver er det op til den enkelte skole at fastlægge passende sanktioner over for de elever, der henter fx deres danske stile eller spanske oversættelser på nettet. Det skal fremgå af skolens studie- og ordensregler, hvordan en sådan situation håndteres. Her forventer jeg, at skolerne udnytter denne mulighed og vælger sanktioner, der er så hårde, at det afholder de fleste elever fra at snyde.

Når det gælder eksamen, bliver eleven bortvist fra prøven, hvis det opdages, at han/hun har skaffet sig uretmæssig hjælp. Ved de almindelige skriftlige eksamener må eleverne ikke gå på internettet; men når de skriver studieretningsprojekt, er der naturligvis ingen, der kan forhindre dem i at gå på nettet og hente tekster, som de udgiver for at være deres egne. Hvert år er der elever, der bliver grebet i at snyde på denne måde - enten ved, at læreren undrer sig over niveauet i besvarelsen, da det ikke passer til elevens daglige niveau, eller ved, at censor kender den originale kilde til teksten.

Brevskriveren, Yngve Verwohlt beklager sig endvidere over, at lærere med forskellige fag skal censurere opgaver, de ikke har forstand på. Karaktergivningen ved en flerfaglig prøve foretages - i overensstemmelse med reglerne - af to professionelle gymnasielærere, der tilsammen dækker de faglige kompetencer, der indgår i prøven. De to lærere, hvoraf den ene er eksaminator og den anden er censor, må naturligvis have tillid til hinanden, når de udtaler sig om enkeltfaglige forhold ved eksaminatio-

I henvendelsen af 13. januar 2008 oplistes 16 kritikpunkter. Jeg vil ikke gå ind i alle disse, men må konstatere, at langt de fleste har udgangspunkt i lokale aftaler på skolen eller i andre forhold, som jeg ikke har indflydelse på. Det er således den lokale ledelse, der fastsætter længden af de enkelte lektioner (pkt. 6 og 7), og det er ligeledes ledelsen, der beslutter, hvordan timerne i almen studieforberedelse placeres på skemaet (pkt. 8), og om der skal være mellemtimer eller ej (pkt. 13). Lærernes retterreduktion (pkt. 12) er et overenskomstspørgsmål, og om der er afsat tilstrækkelig tid til at tale med eleverne om deres skriftlige arbejder (pkt. 15) er også et anliggende for overenskomstparterne. Spørgsmålene om snyd (pkt. 14 og 16) har jeg kommenteret ovenfor.

Pkt. 9 og 10 handler om timetal. Det er ikke korrekt, at timetallet er sat ned ”med mindst 17 %” (pkt. 9). For det første består almen studieforberedelse udelukkende af undervisning i fagene, og for det andet var der også før gymnasireformen en timepulje til fx interne prøver, andre interne evalueringer, interne fællestimer mv. Ved reformen blev puljen øget fra 5 % til 7 %, men timerne i puljen skal stadig bruges til undervisning i overensstemmelse med uddannelsens formål. I pkt. 10 påstås det, at timetallet i spansk A er skåret ned med 30 %. Jeg kan oplyse, at timetallet før reformen var 340, og at det nu er 325. Reduktionen er altså på 4,4 %.

Endelig vil jeg om pkt. 4 og 5 sige, at gymnasireformen netop gjorde op med tidligere tiders meget detaljerede styring af gymnasieskolen. Målet var at flytte mere ansvar ud på den enkelte skole, så der blev mulighed for at tilpasse de generelle bestemmelser til lokale forhold. Alt tyder på, at det fører til større ansvarsbevidsthed og større engagement, når man selv har væsentlig indflydelse på tilrettelæggelsen af sit arbejde.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder